

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/560 z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/561 z dnia 8 kwietnia 2019 r. przyznające Republice Zielonego Przylądka tymczasowe odstępstwo od preferencyjnych reguł pochodzenia określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 w odniesieniu do przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z tuńczyka 13

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/562 z dnia 8 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie 17

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/560

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 359/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 359/2011.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji Rady 2011/235/WPZiB ⁽²⁾ Rada zdecydowała, że należy przedłużyć obowiązywanie określonych w tej decyzji środków ograniczających do dnia 13 kwietnia 2020 r.
- (3) Rada stwierdziła również, że należy zaktualizować wpisy dotyczące 51 osób i jednego podmiotu zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Teheran) (Iran) Data urodzenia: 1961	Były starszy doradca szefa sił zbrojnych ds. bezpieczeństwa. Dowódca irańskiej policji narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Również dowódca irańskiej cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie) od stycznia 2011 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na domy studenckie uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Obecnie szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
2.	ALLAHKARAM Hossein	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadzafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945 r.	Dowódca Ansar-e Hezbollah i pułkownik w IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009. Nadal odgrywa ważną rolę w organizacji, która jest gotowa dopuszczać się naruszeń praw człowieka w stosunku do ludności, takich jak propagowanie agresywnych działań wobec kobiet z powodu wyboru ubioru.	12.4.2011
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyed al-Shohada odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu brutalnych represji wobec demonstrantów w 2009 r.	12.4.2011
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, odgrywa ważną rolę w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	12.4.2011
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Szef dowództwa armii i Akademii Sztabu Generalnego (DAFOOS). Były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran. Oddziały Seyyed al-Shohada odegrały kluczową rolę w organizowaniu tłumienia protestów w 2009 r.	12.4.2011
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1963	Kierował centrum studiów strategicznych irańskich organów ścigania (podmiot powiązany z policją narodową). Szef policyjnego centrum studiów strategicznych, zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej (do czerwca 2014 r.). Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za działania sił policyjnych skierowane przeciwko demonstrantom, takie jak pobicia, zabójstwa oraz niesłuszne aresztowania i pozbawienie wolności. Obecnie dowódca IRGC odpowiedzialny za szkolenie irackich sił »antyterrorystycznych«.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były szef Teherańskiej Organizacji Łagodzenia Skutków Klęsk Żywiolowych (<i>Tehran Disaster Mitigation Organization – TDMO</i>). Jako dowódca teherańskiej policji (do stycznia 2010 r.) był odpowiedzialny za brutalne ataki policji na demonstrantów i studentów. Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh był najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w grudniu 2009 r.	12.4.2011
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1963	Dowódca wywiadu IRGC od października 2009 r. Dowódca sił Basij do października 2009 r. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	12.4.2011
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Doradca i członek 28. wydziału Sądu Najwyższego. Prezes sądu w Meshhedzie do września 2014 r. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych oraz w oparciu o zeznania uzyskane pod naciskiem i w wyniku tortur. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadzafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945	Członek Stowarzyszenia Ekspertów oraz przedstawiciel najwyższego przywódcy w prowincji Markazi («centralnej») oraz prezes Najwyższego Sądu Administracyjnego. Prokurator generalny Iranu do września 2009 r., jak również były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Chatamiego. Jako prokurator generalny Iranu nakazał po pierwszej fali protestów powyborczych przeprowadzenie procesów pokazowych, które następnie nadzorował i podczas których odmawiano oskarżonym możliwości korzystania z przysługujących im praw, w tym prawa do adwokata.	12.4.2011
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Były zastępca urzędnika ds. bezpieczeństwa w Sądzie Rewolucyjnym w Teheranie. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, 26. wydział. Odpowiadał za sprawy osób pozbawionych wolności w związku z kryzysami po wyborach i regularnie zastraszał rodziny tych osób, chcąc je uciszyć. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011
17.	SOLTANI Hodjatoleslam Seyed Mohammad		Szef Organizacji Propagandy Muzułmańskiej w prowincji Chorasane Razawi. Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Meshhedzie do 2013 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany w sądzie w sprawie nadużyć, do których doszło w Kahrizak. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących zatrzymanych do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas	Miejsce urodzenia: Yazd (Jazd) (Iran) – Data urodzenia: 1953	Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Sprawując tę funkcję, skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Mehdiiego Karroubiego we wrześniu 2009 r. i aresztowanie kilku polityków będących zwolennikami reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch reformatorskich partii politycznych. Kierowana przez niego prokuratura generalna stawiała demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiała rzetelnego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Namierzała również i aresztowała reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej. W październiku 2018 r. Dolatabadi ogłosił w mediach, że czterech zatrzymanych irańskich aktywistów działających na rzecz środowiska ma zostać oskarżonych o »sianie zepsucia na ziemi«, czyli przestępstwo, które zagrożone jest karą śmierci.	12.4.2011
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 28. wydział. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Jazd) (Iran) Data urodzenia: 1967	Prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po przeprowadzeniu przez irański sąd dochodzeniu w sprawie jego odpowiedzialności za śmierć trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć tych więźniów. W dniu 19 sierpnia 2015 r. został uniewinniony przez irański sąd od zarzutów dotyczących torturowania i śmierci trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r.	12.4.2011
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca szefa Wydziału Spraw Społecznych i Zapobiegania Przestępczości w sądzie w prowincji Chorasane Razawi. Zastępca prokuratora w Meszhedzie co najmniej do 2015 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
25.	SALAVATI Abdolghassem		<p>Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 15. wydział. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył »procesom pokazowym« latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.</p> <p>Z doniesień wynika, że w 2018 r. nadal wydawał podobne wyroki, nie przestrzegając w należyty sposób procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.</p>	12.4.2011
28.	YASAGHI Ali-Akbar		<p>Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 44. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Setad-e Dieh Foundation. Przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Meshhedzie (w latach 2001–2011). Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo (prawie 550 wyroków między latem 2009 i latem 2011 r.), co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.</p>	12.4.2011
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		<p>Prezes sądu w Teheranie. Był szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.</p>	12.4.2011
31.	SEDAQAT Farajollah		<p>Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie. Naczelnik więzienia w Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to okresie miały miejsce przypadki tortur. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.</p>	12.4.2011
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		<p>Starszy doradca szefa i zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa, odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w stosunku do więźniów. Kierował systemem, w którym dochodziło do nadużyć w stosunku do więźniów oraz do tortur i do nieludzkiego/poniżającego traktowania i w którym warunki panujące w więzieniach były bardzo złe.</p>	12.4.2011
33.	ABBASZADEH-MESHKINI Mahmoud		<p>Doradca irańskiej Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Był sekretarzem Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Był gubernatorem prowincji Ilam. Był dyrektorem politycznym w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiadał za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych.</p> <p>W 2010 r. zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: <i>Islamic Iran Participation Front</i> (Front Udziału w Islamskim Iranie) i <i>Islamic Revolution Mujahedeen Organization</i> (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji). Od 2009 r. konsekwentnie i stale zakazywał organizacji jakichkolwiek zgromadzeń pozarządowych, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się.</p>	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			W 2009 r. nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	
35.	AKHARIAN Hassan		Strażnik oddziału 1 w więzieniu w Radzai-Szahr w Karadzu do lipca 2010 r. Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Jeden z więźniów zeznał, że był dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Hassana Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek brutalnego traktowania i śmierci więźnia, Mohsena Beikvandy, znajdującego się pod dozorem Hassana Akhariana. Mohsen Beikvanda zmarł we wrześniu 2010 r. Z wiarygodnych doniesień innych więźniów wynika, że został zabity na polecenie Hassana Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias AVAEE Seyyed Alireza)		Minister sprawiedliwości. Był dyrektorem specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów od kwietnia 2014 r. Był prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i dużą liczbę egzekucji.	10.10.2011
37.	BANESHI Jaber		Przewodniczący 22. Wydziału Sądu Apelacyjnego w Szirazie od listopada 2011 r. Prokurator w Szirazie do października 2011 r. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Szirazie w 2008 r. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, aby skazać na śmierć osoby z nią niezwiązane. Wnosił o zastosowanie kary śmierci i innych surowych kar przeciwko mniejszościom, stanowiących, między innymi, naruszenie praw człowieka w zakresie prawa do sprawiedliwego procesu i zakazu arbitralnego zatrzymania.	10.10.2011
38.	FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan (alias: FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hassan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Meshhed Data urodzenia: 3.2.1951	Jako szef sił zbrojnych Iranu (w latach 1989–2016) był najwyższym dowódcą wojskowym odpowiedzialnym za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i polityką wojskową, w tym <i>Islamic Revolutionary Guards Corps</i> (IRGC) (Korpusem Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. W 2009 r. podlegające mu formalnie siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań. Również członek Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Rady Dorażnej.	10.10.2011
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Prokurator generalny w Kom (w latach 2008–2017), obecnie szef dyrekcji generalnej ds. więziennictwa. Był odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek przestępców w Kom. Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci oraz gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w latach 2009/2010.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
40.	HABIBI Mohammad Reza		Szef biura Ministerstwa Sprawiedliwości w Jazd. Były zastępca prokuratora w Isfahanie. Uczestniczył w procesach odmawiając oskarżonym prawa do sprawiedliwego procesu – jak w przypadku Abdollaha Fathiego, który został stracony w maju 2011 r., po tym jak podczas procesu w marcu 2010 r. Mohammad Habibi nie dał mu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił jego problemów związanych ze zdrowiem psychicznym. Oznacza to, że Mohammad Reza Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w 2011 r.	10.10.2011
41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Isfahan / Ispahan Data urodzenia: 1956	Generał IRGC, odgrywał kluczową rolę w zastraszaniu »wrogów« Iranu i stosowaniu wobec nich gróźb. Był szef oddziałów Sarollah w ramach IRGC w Teheranie i był szef sił Basij, odgrywał zasadniczą rolę w represjonowaniu uczestników protestów po wyborach w 2009 r.	10.10.2011
43.	JAVANI Yadollah		Dowódca polityczny IRGC. Wielokrotnie usiłował tłumić wolność słowa i wypowiedzi, wydając publiczne oświadczenia, w których popierał aresztowania i karanie demonstrantów i osób o odmiennych poglądach. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy w 2009 r. zażądali aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khataiego. Popierał stosowanie praktyk, które naruszają prawo do sprawiedliwego procesu, takich jak publiczne przyznanie się do winy, i ujawniał treść przesłuchań przed rozpoczęciem procesu. Ze zgromadzonych dowodów wynika również, że akceptował stosowanie siły wobec demonstrantów oraz że jako ważny członek IRGC najprawdopodobniej wiedział o stosowaniu brutalnych metod przesłuchania w celu wymuszenia przyznania się do winy.	10.10.2011
44.	JAZAYERI Massoud		Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias <i>State Defence Publicity HQ</i> (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)). Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach podczas protestów w 2009 r. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że udało się zidentyfikować wielu demonstrantów w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania ośrodków mediów zagranicznych i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.	10.10.2011
45.	JOKAR Mohammad Saleh		Przedstawiciel Strażników Rewolucji ds. parlamentarnych. W latach 2011–2016 deputowany z prowincji Jazd i członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Był dowódcą studenckich sił Basij. Pełniąc tę funkcję, aktywnie uczestniczył w tłumieniu protestów oraz indoktrynowaniu dzieci i młodzieży w celu dalszego ograniczania wolności słowa i swobody wypowiedzenia odmiennych opinii. Jako członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej publicznie popierał represjonowanie osób sprzeciwiających się działaniom rządu.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain, Behrooz_Ice)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1983	Szef cybergrupy »Ashiyaneh« powiązanej z irańskim reżimem. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa »Ashiyaneh«, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za liczne cyberataki wymierzone zarówno w krajowych przeciwników i w krajowych zwolenników reform, jak i w instytucje zagraniczne. Reżim korzystał z pomocy tej grupy przy przeprowadzaniu działań wymierzonych w opozycję, podczas których dochodziło do wielu poważnych naruszeń praw człowieka.	10.10.2011
49.	MALEKI Mojtaba		Zastępca szefa Ministerstwa Sprawiedliwości w prowincji Chorasane Razawi. Były prokurator w Kermanszah. Odgrywał rolę w wydawaniu dużej liczby wyroków śmierci w Iranie, w tym również był prokuratorem w procesach siedmiu więźniów skazanych za handel narkotykami, którzy zostali powieszani tego samego dnia – 3 stycznia 2010 r. w centralnym więzieniu w Kermanszah.	10.10.2011
50.	OMIDI Mehrdad (alias: Reza; OMIDI Reza)		Szef sekcji VI policji, wydział śledczy. Były szef wywiadu policji irańskiej. Były szef Jednostki ds. Cyberprzestępczości w irańskiej policji. Był odpowiedzialny za tysiące śledztw i aktów oskarżenia skierowanych przeciwko zwolennikom reform i przeciwnikom politycznym wykorzystującym internet. Był zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w związku z represjami wobec osób, które występowały w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności słowa, podczas demonstracji »Zielonego Ruchu« w 2009 r. i w okresie późniejszym.	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud	Były dyrektor teherańskiego klubu piłkarskiego »Persepolis«.	Były szef komisji ds. paliwa i transportu miasta Teheran. Zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa podczas represji w 2009 r. Jako zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa bezpośrednio odpowiadał za wiele nakazów aresztowania wydanych wobec niewinnych, pokojowych demonstrantów i działaczy. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby były z jego rozkazu przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z adwokatem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie były powiadamiane o ich aresztowaniu.	10.10.2011
52.	KHODAEI SOURI Hojatollah	Miejsce urodzenia: Selseh (Iran) Data urodzenia: 1964	Członek Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Deputowany z prowincji Lorestan. Członek parlamentarnej Komisji ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Naczelnik więzienia w Evin do 2012 r. Pod jego kierownictwem stosowanie tortur było powszechną praktyką. Na oddziale 209 przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
54.	TAMADDON Morteza (alias: TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord-Isfahan Data urodzenia: 1959	Były szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Były gubernator generalny IRGC prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosił ogólną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne podejmowane przez IRGC w prowincji Teheran, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 r. Obecnie członek zarządu politechniki Khajeh Nasireddin Tusi.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein		Pierwszy zastępca doradcy ds. sądownictwa i sędzia Sądu Najwyższego. Zastępca prokuratora generalnego Iranu (w latach 2007–2015). Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za sprawy wniesione do sądu po protestach powyborczych w 2009 r., rozpatrywane z naruszeniem praw człowieka. Pełniąc tę funkcję, akceptował zbyt surowe kary za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Prezes sądu administracyjnego. Uczestniczył w stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji w 2009 r. jako szef sekcji sądowej sił zbrojnych.	10.10.2011
57.	HAJMOHAM-MADI Aziz		Sędzia sądu karnego w prowincji Teheran. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy aresztowanego w styczniu 2010 r. i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną.	10.10.2011
58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Chorasán Południowy, odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości. W czerwcu 2011 r. zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 r. a marcem 2011 r.; oprócz tego według doniesień w tym samym czasie w prowincji Chorasán Południowy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. Oznacza to, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do dużego wzrostu liczby wyroków śmierci.	10.10.2011
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias: HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan (Rafsandżan), Kerman Data urodzenia: 1961	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Minister kultury i wskazówek islamistycznych (w latach 2009–2013). Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
64.	KAZEMI Toraj		Szef cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie UE). Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować »niebezpieczne« strony internetowe.	23.3.2012

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Najaf (Nadżaf) (Irak) Data urodzenia: 1960 lub sierpień 1961	Nazwany Szefem Rady Dorażnej 29 grudnia 2018 r. Szef sądownictwa od 2009 r. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary za przestępstwa <i>kasas</i> (kara polegająca na odpłacie), <i>hudud</i> (przestępstwa przeciwko Bogu) oraz <i>ta'zir</i> (przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki skazujące na karę śmierci, chłostę i amputację. W tym kontekście Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, na przykład przez wieszanie więźniów na mostach w obecności wielotysięcznego tłumu. Oznacza to, że przyczynił się do dużej liczby egzekucji. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeq Larijanego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu.	23.3.2012
69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahalo-Bakhtiari (Czahar Mahal wa Bachtijari) (południe Iranu) Data urodzenia: 1967	Były burmistrz Meszhedu, drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie odbywają się egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne, mianowany na to stanowisko w 2009 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób broniących swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem irańskiej komisji wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012
73.	FAHRADI Ali		Wiceprzewodniczący Inspektoratu do Spraw Prawnych i Inspekcji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w Teheranie. Były prokurator w Karadżu. Odpowiedzialny za przypadki poważnych naruszeń praw człowieka, w tym również był prokuratorem w procesach, w których wymierzano karę śmierci. W czasie gdy wykonywał obowiązki prokuratora, przeprowadzono w regionie Karadżu dużą liczbę egzekucji.	23.3.2012
79.	RASHIDI AGHDAM Ali Ashraf (alias Ali Ashraf Rostami Aghdam)		Były naczelnik więzienia w Evin, mianowany w połowie 2012 r. Pod jego kierownictwem warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
83.	JAFARI Asadollah		Jako prokurator prowincji Mazandaran Jafari domagał się kary śmierci w prowadzonych przez siebie sprawach, w wyniku czego doszło do wielu egzekucji, w tym egzekucji publicznych, w okolicznościach, w których nałożenie kary śmierci było sprzeczne z międzynarodowymi prawami człowieka, w tym ze względu na nieproporcjonalność i zbytnią surowość kary. Był również odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku zatrzymań prowadzonym przez wywiad.	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
85.	HAMLBAR Rahim		Sędzia 1. wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych, których oskarżono o szpiegostwo, działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe, propagandę przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważanie przywódcy Iranu. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 r.) i skazał ich na pozbawienie wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych »organizowania się i zmowy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe«.	12.3.2013”

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	Cyberpolicja	Lokalizacja: Teheran, Iran; adres strony internetowej: http://www.cyberpolice.ir	<p>Irańska cyberpolicja, założona w styczniu 2011 r. i będąca wydziałem Policji Islamskiej Republiki Iranu. Jej komendantem od momentu założenia do początku 2015 r. był Esmail Ahmadi-Moqaddam (umieszczony w wykazie). Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 r. korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada. W styczniu 2012 r. cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą przyczynić się do stworzenia rejestru, dzięki któremu władze będą mogły tropić działaczy lub inne osoby uznane za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W czerwcu 2012 r. irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN). W dniu 30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za »działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku«. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi w dniu 3 listopada 2012 r.; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.</p>	12.3.2013”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/561**z dnia 8 kwietnia 2019 r.****przyznające Republice Zielonego Przylądka tymczasowe odstępstwo od preferencyjnych reguł pochodzenia określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 w odniesieniu do przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z tuńczyka**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6 oraz art. 66 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Republika Zielonego Przylądka jest krajem korzystającym z ogólnego systemu preferencji taryfowych, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 ⁽²⁾ („GSP”). Preferencyjne reguły pochodzenia do celów GSP, inne niż przepisy proceduralne, określono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁾.
- (2) Pismem z dnia 22 października 2018 r. Republika Zielonego Przylądka złożyła wniosek o przedłużenie tymczasowego odstępstwa od reguł preferencyjnego pochodzenia określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446, które to odstępstwo zostało przyznane rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/967 ⁽⁴⁾. Wniosek dotyczył rocznej wielkości 5 000 ton przetworzonego lub zakonserwowanego tuńczyka na okres do czasu wejścia w życie nowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią a Afryką Zachodnią, parafowanej w dniu 30 czerwca 2014 r. Na zasadzie odstępstwa, którego dotyczył wniosek, produkty te byłyby uznawane za pochodzące z Republiki Zielonego Przylądka nawet w przypadku, gdy pomimo produkcji w Republice Zielonego Przylądka byłyby one wytwarzane z ryb niepochodzących z tego regionu.
- (3) We wniosku o odstępstwo Republika Zielonego Przylądka wyjaśniła, że ilości tuńczyka, jakie flota tego państwa obecnie łowi na jego wodach, są niewielkie, a bez odstępstwa flota, która może prowadzić połowy poza morzami terytorialnymi, jest ograniczona. Okres połowu tuńczyka jest ponadto ograniczony do czterech miesięcy w roku. Zmniejsza to możliwości połowów tuńczyka pochodzącego z tego regionu. Duże znaczenie ma też fakt, że Republika Zielonego Przylądka rozbudowała ostatnio swoją infrastrukturę portową. Umożliwia to przetwarzanie większych ilości tuńczyka, w związku z czym branża połowów tuńczyka ma teraz możliwość rozwoju. We wniosku podkreślono również trudności, z jakimi zmagają się Republika Zielonego Przylądka w wyniku opóźnień w wejściu w życie umowy o partnerstwie gospodarczym pomiędzy Unią a państwami Afryki Zachodniej. Zaznaczono też, że Republika Zielonego Przylądka potrzebuje odstępstwa od preferencyjnych reguł pochodzenia, aby zrekompensować obecny brak możliwości polegania na zasadach kumulacji określonych w umowie o partnerstwie gospodarczym, biorąc pod uwagę fakt, że sytuacja prawna tej umowy nie uległa zmianie.
- (4) Argumenty przedstawione we wniosku wskazują, że bez odstępstwa zdolność sektora przetwórstwa rybnego w Republice Zielonego Przylądka do prowadzenia wywozu przedmiotowych produktów do Unii w ramach GSP będzie w znacznym stopniu ograniczona. Może to zablokować dalszy rozwój floty Republiki Zielonego Przylądka w zakresie małych połowów pelagicznych oraz utrudnić temu państwu zapewnienie zgodności z regułami pochodzenia mającymi zastosowanie do tych produktów w przyszłości.
- (5) Republice Zielonego Przylądka należy zatem udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogu wynikającego z preferencyjnych reguł pochodzenia, zgodnie z którym produkty zawierające materiały, które nie zostały całkowicie uzyskane w kraju korzystającym, muszą zostać poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, aby uznano je za pochodzące z tego kraju. Odstępstwo powinno dotyczyć rocznej ilości 5 000 ton przetworzonych lub zakonserwowanych tuńczyków. Czas obowiązywania odstępstwa powinien być ograniczony do jednego roku, aby ocenić zdolność i wysiłki Republiki Zielonego Przylądka w zakresie przygotowań do przestrzegania reguł pochodzenia dotyczących przedmiotowych produktów. Jeżeli jednak umowa o partnerstwie gospodarczym wejdzie w życie przed końcem tego rocznego okresu, odstępstwo powinno wygasnąć w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień wejścia w życie umowy o partnerstwie gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/967 z dnia 8 czerwca 2017 r. przyznające Republice Zielonego Przylądka tymczasowe odstępstwo od preferencyjnych reguł pochodzenia określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 w odniesieniu do przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z tuńczyka (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 10).

- (6) Ilościami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia powinno się zarządzać zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽¹⁾, które to artykuły regulują zarządzanie kontyngentami taryfowymi.
- (7) Odstępstwo należy przyznać pod warunkiem że organy celne Republiki Zielonego Przylądka podejmą niezbędne działania w celu prowadzenia kontroli ilościowych wywozu produktów objętych odstępstwem oraz prześlą Komisji sprawozdanie dotyczące ilości, w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wydano świadectwa pochodzenia na formularzu A, oraz numery seryjne tych świadectw. Jeżeli stosowanie systemu zarejestrowanych eksporterów (REX), zgodnie z art. 79 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, rozpocznie się w Republice Zielonego Przylądka w 2019 r., ta sama zasada powinna mieć zastosowanie również do oświadczeń o pochodzeniu sporządzanych przez zarejestrowanych eksporterów.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny wejść w życie niezwłocznie po ich publikacji, aby uwzględnić sytuację Republiki Zielonego Przylądka i umożliwić temu krajowi stosowanie odstępstwa bez dalszej zwłoki.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 41 lit. b) oraz art. 45 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przetworzone lub zakonserwowane tuńczyki objęte kodami CN 1604 14, 1604 20 i 0304 87 produkowane w Republice Zielonego Przylądka z ryb niepochodzących uznaje się za pochodzące z Republiki Zielonego Przylądka zgodnie z art. 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Odstępstwo stosuje się do produktów, które wywieziono z Republiki Zielonego Przylądka oraz zgłoszono do dopuszczenia do obrotu w Unii w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do:

- a) dnia 31 grudnia 2019 r.; lub
 - b) jeżeli umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią a państwami Afryki Zachodniej paraflowana w dniu 30 czerwca 2014 r. wejdzie w życie w dniu 31 grudnia 2019 r. lub przed tą datą – do dnia bezpośrednio poprzedzającego dzień wejścia w życie umowy o partnerstwie gospodarczym.
2. Odstępstwo stosuje się do produktów do rocznej ilości określonej w załączniku.

3. Odstępstwo stosuje się z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w art. 43 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Artykuł 3

Ilościami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447, które to artykuły regulują zarządzanie kontyngentami taryfowymi.

Artykuł 4

Odstępstwa udziela się na następujących warunkach:

- 1) organy celne Republiki Zielonego Przylądka podejmują niezbędne środki w celu przeprowadzania kontroli ilościowych wywozu produktów, o których mowa w art. 1;
- 2) w polu 4 świadectwa pochodzenia na formularzu A, wydanego przez właściwe organy Republiki Zielonego Przylądka zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, umieszcza się wpis w brzmieniu: „Derogation — Commission Implementing Regulation (EU) 2019/561”; w przypadku stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów (REX) do Republiki Zielonego Przylądka w 2019 r. umieszcza się ten wpis w oświadczeniach o pochodzeniu sporządzonych przez zarejestrowanych eksporterów;
- 3) co kwartał właściwe organy Republiki Zielonego Przylądka przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące ilości, w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wydano świadectwa pochodzenia na formularzu A, oraz numery seryjne tych świadectw.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis towarów	Okresy	Roczna ilość (w tonach masy netto)
09.1602	1604 14 21 00 1604 14 26 90 1604 14 28 00 1604 20 70 50 1604 20 70 55 1604 14 31 90 1604 14 36 90 1604 14 38 00 1604 20 70 99 0304 87 00 90 1604 14 41 20 1604 14 46 29 1604 14 48 20 1604 20 70 45 0304 87 00 20 1604 14 41 30 1604 14 48 30	10	Przetworzone lub zakonserwowane filety i tzw. „loins” z bonito (<i>Katsuwonus pelamis</i>) Przetworzone lub zakonserwowane filety i tzw. „loins” z tuńczyka żółtopłetwego (<i>Thunnus albacares</i>) Przetworzone lub zakonserwowane filety i tzw. „loins” z opastuna (<i>Thunnus obesus</i>) Przetworzony tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)	od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia określonego zgodnie z art. 2 ust. 1	5 000 ton

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/562

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/235/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji 2011/235/WPZiB Rada uważa, że należy przedłużyć obowiązywanie określonych w tej decyzji środków ograniczających do dnia 13 kwietnia 2020 r.
- (3) Rada stwierdziła również, że należy zaktualizować wpisy dotyczące 51 osób i jednego podmiotu zamieszczone w załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/235/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/235/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2020 r. Podlega ona stałemu przeglądowi. Jest ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;

2) w załączniku wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51).

ZAŁĄCZNIK

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) (Iran) Data urodzenia: 1961	Były starszy doradca szefa sił zbrojnych ds. bezpieczeństwa. Dowódca irańskiej policji narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Również dowódca irańskiej cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie) od stycznia 2011 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na domy studenckie uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Obecnie szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
2.	ALLAHKARAM Hossein	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadzafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945 r.	Dowódca Ansar-e Hezbollah i pułkownik w IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009. Nadal odgrywa ważną rolę w organizacji, która jest gotowa dopuszczać się naruszeń praw człowieka w stosunku do ludności, takich jak propagowanie agresywnych działań wobec kobiet z powodu wyboru ubioru.	12.4.2011
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyed al-Shohada odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu brutalnych represji wobec demonstrantów w 2009 r.	12.4.2011
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, odgrywa ważną rolę w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	12.4.2011
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Szef dowództwa armii i Akademii Sztabu Generalnego (DAFOOS). Były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran. Oddziały Seyyed al-Shohada odegrały kluczową rolę w organizowaniu tłumienia protestów w 2009 r.	12.4.2011
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1963	Kierował centrum studiów strategicznych irańskich organów ścigania (podmiot powiązany z policją narodową). Szef policyjnego centrum studiów strategicznych, zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej (do czerwca 2014 r.). Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za działania sił policyjnych skierowane przeciwko demonstrantom, takie jak pobicia, zabójstwa oraz niesłuszne aresztowania i pozbawienie wolności. Obecnie dowódca IRGC odpowiedzialny za szkolenie irackich sił »antyterrorystycznych«.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były szef Teherańskiej Organizacji Łagodzenia Skutków Klęsk Żywiolowych (<i>Tehran Disaster Mitigation Organization – TDMO</i>). Jako dowódca teherańskiej policji (do stycznia 2010 r.) był odpowiedzialny za brutalne ataki policji na demonstrantów i studentów. Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh był najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w grudniu 2009 r.	12.4.2011
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1963	Dowódca wywiadu IRGC od października 2009 r. Dowódca sił Basij do października 2009 r. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	12.4.2011
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Doradca i członek 28. wydziału Sądu Najwyższego. Prezes sądu w Meshhedzie do września 2014 r. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych oraz w oparciu o zeznania uzyskane pod naciskiem i w wyniku tortur. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Najafabad (Nadzafabad) (Iran) Data urodzenia: 1945	Członek Stowarzyszenia Ekspertów oraz przedstawiciel najwyższego przywódcy w prowincji Markazi («centralnej») oraz prezes Najwyższego Sądu Administracyjnego. Prokurator generalny Iranu do września 2009 r., jak również były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Chatamiego. Jako prokurator generalny Iranu nakazał po pierwszej fali protestów powyborczych przeprowadzenie procesów pokazowych, które następnie nadzorował i podczas których odmawiano oskarżonym możliwości korzystania z przysługujących im praw, w tym prawa do adwokata.	12.4.2011
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Były zastępca urzędnika ds. bezpieczeństwa w Sądzie Rewolucyjnym w Teheranie. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, 26. wydział. Odpowiadał za sprawy osób pozbawionych wolności w związku z kryzysami po wyborach i regularnie zastraszał rodziny tych osób, chcąc je uciszyć. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011
17.	SOLTANI Hodjatoleslam Seyed Mohammad		Szef Organizacji Propagandy Muzułmańskiej w prowincji Chorasane Razawi. Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Meshhedzie do 2013 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany w sądzie w sprawie nadużyć, do których doszło w Kahrizak. Odegrał istotną rolę w wydawaniu nakazów zatrzymania kierujących zatrzymanych do ośrodka zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć więźniów.	12.4.2011
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas	Miejsce urodzenia: Yazd (Jazd) (Iran) – Data urodzenia: 1953	Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Sprawując tę funkcję, skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Mehdiiego Karroubiego we wrześniu 2009 r. i aresztowanie kilku polityków będących zwolennikami reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch reformatorskich partii politycznych. Kierowana przez niego prokuratura generalna stawiała demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiała rzetelnego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Namierzała również i aresztowała reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej. W październiku 2018 r. Dolatabadi ogłosił w mediach, że czterech zatrzymanych irańskich aktywistów działających na rzecz środowiska ma zostać oskarżonych o »sianie zepsucia na ziemi«, czyli przestępstwo, które zagrożone jest karą śmierci.	12.4.2011
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 28. wydział. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Jazd) (Iran) Data urodzenia: 1967	Prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po przeprowadzeniu przez irański sąd dochodzeniu w sprawie jego odpowiedzialności za śmierć trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć tych więźniów. W dniu 19 sierpnia 2015 r. został uniewinniony przez irański sąd od zarzutów dotyczących torturowania i śmierci trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r.	12.4.2011
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca szefa Wydziału Spraw Społecznych i Zapobiegania Przestępczości w sądzie w prowincji Chorasane Razawi. Zastępca prokuratora w Meszhedzie co najmniej do 2015 r. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo, co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
25.	SALAVATI Abdolghassem		<p>Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, 15. wydział. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył »procesom pokazowym« latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.</p> <p>Z doniesień wynika, że w 2018 r. nadal wydawał podobne wyroki, nie przestrzegając w należyty sposób procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.</p>	12.4.2011
28.	YASAGHI Ali-Akbar		<p>Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 44. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Setad-e Dieh Foundation. Przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Meshhedzie (w latach 2001–2011). Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki egzekucji były wydawane zbiorowo (prawie 550 wyroków między latem 2009 i latem 2011 r.), co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.</p>	12.4.2011
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		<p>Prezes sądu w Teheranie. Był szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.</p>	12.4.2011
31.	SEDAQAT Farajollah		<p>Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie. Naczelnik więzienia w Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to okresie miały miejsce przypadki tortur. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.</p>	12.4.2011
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		<p>Starszy doradca szefa i zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa, odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w stosunku do więźniów. Kierował systemem, w którym dochodziło do nadużyć w stosunku do więźniów oraz do tortur i do nieludzkiego/poniżającego traktowania i w którym warunki panujące w więzieniach były bardzo złe.</p>	12.4.2011
33.	ABBASZADEH-MESHKINI Mahmoud		<p>Doradca irańskiej Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Był sekretarzem Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Był gubernatorem prowincji Ilam. Był dyrektorem politycznym w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiadał za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych.</p> <p>W 2010 r. zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: <i>Islamic Iran Participation Front</i> (Front Udziału w Islamskim Iranie) i <i>Islamic Revolution Mujahedeen Organization</i> (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji). Od 2009 r. konsekwentnie i stale zakazywał organizacji jakichkolwiek zgromadzeń pozarządowych, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się.</p>	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			W 2009 r. nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	
35.	AKHARIAN Hassan		Strażnik oddziału 1 w więzieniu w Radzai-Szahr w Karadzu do lipca 2010 r. Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Jeden z więźniów zeznał, że był dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Hassana Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek brutalnego traktowania i śmierci więźnia, Mohsena Beikvandy, znajdującego się pod dozorem Hassana Akhariana. Mohsen Beikvanda zmarł we wrześniu 2010 r. Z wiarygodnych doniesień innych więźniów wynika, że został zabity na polecenie Hassana Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias AVAEE Seyyed Alireza)		Minister sprawiedliwości. Były dyrektor specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów od kwietnia 2014 r. Były prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i dużą liczbę egzekucji.	10.10.2011
37.	BANESHI Jaber		Przewodniczący 22. Wydziału Sądu Apelacyjnego w Szirazie od listopada 2011 r. Prokurator w Szirazie do października 2011 r. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Szirazie w 2008 r. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, aby skazać na śmierć osoby z nią niezwiązane. Wnosił o zastosowanie kary śmierci i innych surowych kar przeciwko mniejszościom, stanowiących, między innymi, naruszenie praw człowieka w zakresie prawa do sprawiedliwego procesu i zakazu arbitralnego zatrzymania.	10.10.2011
38.	FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan (alias: FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyed Hassan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed Hasan; FIROUZABADI Maj-Gen Dr Seyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Meshhed Data urodzenia: 3.2.1951	Jako szef sił zbrojnych Iranu (w latach 1989–2016) był najwyższym dowódcą wojskowym odpowiedzialnym za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i polityką wojskową, w tym <i>Islamic Revolutionary Guards Corps</i> (IRGC) (Korpusem Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. W 2009 r. podlegające mu formalnie siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań. Również członek Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Rady Dorażnej.	10.10.2011
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Prokurator generalny w Kom (w latach 2008–2017), obecnie szef dyrekcji generalnej ds. więziennictwa. Był odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek przestępców w Kom. Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci oraz gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w latach 2009/2010.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
40.	HABIBI Mohammad Reza		Szef biura Ministerstwa Sprawiedliwości w Jazd. Były zastępca prokuratora w Isfahanie. Uczestniczył w procesach odmawiając oskarżonym prawa do sprawiedliwego procesu – jak w przypadku Abdollaha Fathiego, który został stracony w maju 2011 r., po tym jak podczas procesu w marcu 2010 r. Mohammad Habibi nie dał mu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił jego problemów związanych ze zdrowiem psychicznym. Oznacza to, że Mohammad Reza Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do gwałtownego wzrostu liczby egzekucji w 2011 r.	10.10.2011
41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Isfahan / Ispahan Data urodzenia: 1956	Generał IRGC, odgrywał kluczową rolę w zastraszaniu »wrogów« Iranu i stosowaniu wobec nich gróźb. Były szef oddziałów Sarollah w ramach IRGC w Teheranie i były szef sił Basij, odgrywał zasadniczą rolę w represjonowaniu uczestników protestów po wyborach w 2009 r.	10.10.2011
43.	JAVANI Yadollah		Dowódca polityczny IRGC. Wielokrotnie usiłował tłumić wolność słowa i wypowiedzi, wydając publiczne oświadczenia, w których popierał aresztowania i karanie demonstrantów i osób o odmiennych poglądach. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy w 2009 r. zażądali aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khataiego. Popierał stosowanie praktyk, które naruszają prawo do sprawiedliwego procesu, takich jak publiczne przyznanie się do winy, i ujawniał treść przesłuchań przed rozpoczęciem procesu. Ze zgromadzonych dowodów wynika również, że akceptował stosowanie siły wobec demonstrantów oraz że jako ważny członek IRGC najprawdopodobniej wiedział o stosowaniu brutalnych metod przesłuchania w celu wymuszenia przyznania się do winy.	10.10.2011
44.	JAZAYERI Massoud		Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias <i>State Defence Publicity HQ</i> (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)). Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach podczas protestów w 2009 r. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że udało się zidentyfikować wielu demonstrantów w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania ośrodków mediów zagranicznych i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.	10.10.2011
45.	JOKAR Mohammad Saleh		Przedstawiciel Strażników Rewolucji ds. parlamentarnych. W latach 2011–2016 deputowany z prowincji Jazd i członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Były dowódca studenckich sił Basij. Pełniąc tę funkcję, aktywnie uczestniczył w tłumieniu protestów oraz indoktrynowaniu dzieci i młodzieży w celu dalszego ograniczania wolności słowa i swobody wypowiedzenia odmiennych opinii. Jako członek parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej publicznie popierał represjonowanie osób sprzeciwiających się działaniom rządu.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain, Behrooz_Ice)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1983	Szef cybergrupy »Ashiyaneh« powiązanej z irańskim reżimem. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa »Ashiyaneh«, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za liczne cyberataki wymierzone zarówno w krajowych przeciwników i w krajowych zwolenników reform, jak i w instytucje zagraniczne. Reżim korzystał z pomocy tej grupy przy przeprowadzaniu działań wymierzonych w opozycję, podczas których dochodziło do wielu poważnych naruszeń praw człowieka.	10.10.2011
49.	MALEKI Mojtaba		Zastępca szefa Ministerstwa Sprawiedliwości w prowincji Chorasane Razawi. Były prokurator w Kermanszah. Odgrywał rolę w wydawaniu dużej liczby wyroków śmierci w Iranie, w tym również był prokuratorem w procesach siedmiu więźniów skazanych za handel narkotykami, którzy zostali powieszani tego samego dnia – 3 stycznia 2010 r. w centralnym więzieniu w Kermanszah.	10.10.2011
50.	OMIDI Mehrdad (alias: Reza; OMIDI Reza)		Szef sekcji VI policji, wydział śledczy. Były szef wywiadu policji irańskiej. Były szef Jednostki ds. Cyberprzestępczości w irańskiej policji. Był odpowiedzialny za tysiące śledztw i aktów oskarżenia skierowanych przeciwko zwolennikom reform i przeciwnikom politycznym wykorzystującym internet. Był zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w związku z represjami wobec osób, które występowały w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności słowa, podczas demonstracji »Zielonego Ruchu« w 2009 r. i w okresie późniejszym.	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud	Były dyrektor teherańskiego klubu piłkarskiego »Persepolis«.	Były szef komisji ds. paliwa i transportu miasta Teheran. Zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa podczas represji w 2009 r. Jako zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa bezpośrednio odpowiadał za wiele nakazów aresztowania wydanych wobec niewinnych, pokojowych demonstrantów i działaczy. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby były z jego rozkazu przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z adwokatem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie były powiadamiane o ich aresztowaniu.	10.10.2011
52.	KHODAEI SOURI Hojatollah	Miejsce urodzenia: Selseh (Iran) Data urodzenia: 1964	Członek Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Deputowany z prowincji Lorestan. Członek parlamentarnej Komisji ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Naczelnik więzienia w Evin do 2012 r. Pod jego kierownictwem stosowanie tortur było powszechną praktyką. Na oddziale 209 przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
54.	TAMADDON Morteza (alias: TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord-Isfahan Data urodzenia: 1959	Były szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Były gubernator generalny IRGC prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosił ogólną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne podejmowane przez IRGC w prowincji Teheran, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 r. Obecnie członek zarządu politechniki Khajeh Nasireddin Tusi.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein		Pierwszy zastępca doradcy ds. sądownictwa i sędzia Sądu Najwyższego. Zastępca prokuratora generalnego Iranu (w latach 2007–2015). Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za sprawy wniesione do sądu po protestach powyborczych w 2009 r., rozpatrywane z naruszeniem praw człowieka. Pełniąc tę funkcję, akceptował zbyt surowe kary za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Prezes sądu administracyjnego. Uczestniczył w stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji w 2009 r. jako szef sekcji sądowej sił zbrojnych.	10.10.2011
57.	HAJMOHAM-MADI Aziz		Sędzia sądu karnego w prowincji Teheran. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy aresztowanego w styczniu 2010 r. i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną.	10.10.2011
58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Chorasán Południowy, odpowiedzialny za zapobieganie przestępstwa. W czerwcu 2011 r. zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 r. a marcem 2011 r.; oprócz tego według doniesień w tym samym czasie w prowincji Chorasán Południowy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. Oznacza to, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu, przyczyniając się do dużego wzrostu liczby wyroków śmierci.	10.10.2011
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias: HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan (Rafsandżan), Kerman Data urodzenia: 1961	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Minister kultury i wskazówek islamistycznych (w latach 2009–2013). Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
64.	KAZEMI Toraj		Szef cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie UE). Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować »niebezpieczne« strony internetowe.	23.3.2012

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Najaf (Nadżaf) (Irak) Data urodzenia: 1960 lub sierpień 1961	Nazwany Szefem Rady Dorażnej 29 grudnia 2018 r. Szef sądownictwa od 2009 r. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary za przestępstwa <i>kas</i> (kara polegająca na odpłacie), <i>hudud</i> (przestępstwa przeciwko Bogu) oraz <i>ta'zir</i> (przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki skazujące na karę śmierci, chłostę i amputację. W tym kontekście Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, na przykład przez wieszanie więźniów na mostach w obecności wielotysięcznego tłumu. Oznacza to, że przyczynił się do dużej liczby egzekucji. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeq Larijanego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu.	23.3.2012
69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahalo-Bakhtiari (Czahar Mahal wa Bachtijari) (południe Iranu) Data urodzenia: 1967	Były burmistrz Meszhedu, drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie odbywają się egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne, mianowany na to stanowisko w 2009 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób broniących swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem irańskiej komisji wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012
73.	FAHRADI Ali		Wiceprzewodniczący Inspektoratu do Spraw Prawnych i Inspekcji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w Teheranie. Były prokurator w Karadżu. Odpowiedzialny za przypadki poważnych naruszeń praw człowieka, w tym również był prokuratorem w procesach, w których wymierzano karę śmierci. W czasie gdy wykonywał obowiązki prokuratora, przeprowadzono w regionie Karadżu dużą liczbę egzekucji.	23.3.2012
79.	RASHIDI AGHDAM Ali Ashraf (alias Ali Ashraf Rostami Aghdam)		Były naczelnik więzienia w Evin, mianowany w połowie 2012 r. Pod jego kierownictwem warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
83.	JAFARI Asadollah		Jako prokurator prowincji Mazandaran Jafari domagał się kary śmierci w prowadzonych przez siebie sprawach, w wyniku czego doszło do wielu egzekucji, w tym egzekucji publicznych, w okolicznościach, w których nałożenie kary śmierci było sprzeczne z międzynarodowymi prawami człowieka, w tym ze względu na nieproporcjonalność i zbytnią surowość kary. Był również odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców ba-haizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku zatrzymań prowadzonym przez wywiad.	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
85.	HAMLBAR Rahim		Sędzia 1. wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych, których oskarżono o szpiegostwo, działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe, propagandę przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważanie przywódcy Iranu. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 r.) i skazał ich na pozbawienie wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych »organizowania się i zmowy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe«.	12.3.2013”

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	Cyberpolicja	Lokalizacja: Teheran, Iran; adres strony internetowej: http://www.cyberpolice.ir	<p>Irańska cyberpolicja, założona w styczniu 2011 r. i będąca wydziałem Policji Islamskiej Republiki Iranu. Jej komendantem od momentu założenia do początku 2015 r. był Esmail Ahmadi-Moqaddam (umieszczony w wykazie). Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 r. korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada. W styczniu 2012 r. cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą przyczynić się do stworzenia rejestru, dzięki któremu władze będą mogły tropić działaczy lub inne osoby uznane za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W czerwcu 2012 r. irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN). W dniu 30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za »działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku«. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi w dniu 3 listopada 2012 r.; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.</p>	12.3.2013”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL